

**Konferencja prasowa
14 października 2014**

www.operalodz.com

Teatr Wielki w Łodzi

dyrektor naczelny **Wojciech Nowicki**

60 LAT OPERY W ŁODZI

HONOROWY PATRONAT
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
BRONISŁAWA KOMOROWSKIEGO

ŁÓDZKA
OPERA

Teatr Wielki
w Łodzi

sezon artystyczny
61 / 49

specjalna premiera jubileuszowa – 17 października 2014

premiera – 18 października 2014

premiera II – 19 października 2014

premiera z EXPRESSEM – 21 października 2014

www.operalodz.com

60 lat opery w Łodzi WARTO MIEĆ MARZENIA...

Wydawać się mogło – zwłaszcza wtedy – że marzenie o własnej operze w takim mieście jak Łódź, to zwykła, niczym nieuzasadniona, fanaberia jakiejś garstki zapaleńców.

Kiedy jednak **18 października 1954 roku** podniosła się kurtyna na użyczonym scenie w **Teatrze Nowym** w Łodzi stało się faktem to, co do tego momentu wydawało się prawie niemożliwe; ten prawdziwie łódzki **Straszny dwór** Stanisława Moniuszki, zrealizowany i wykonany „siłami własnymi” dał początek **Operze Łódzkiej** – pierwszej w dziejach miasta stałej scenie operowej.

Jej wytrwali i konsekwentni twórcy działający wcześniej w Studium Operowym: **Sabina Nowicka, Mieczysław Drobner i Władysław Raczkowski** mogli mieć powód do dumy i satysfakcji; swojego entuzjazmu nie kryła również publiczność, która od pierwszej premiery, tłumnie wypełniała widownie teatrów: **Nowego i im. S. Jaracza** – scen użyczanych dla prezentacji przedstawień „bezdomnej” Operze Łódzkiej. Owa bezdomność nie przeszkadzała zapaleńcom tworzyć spektakle wartościowe i na owe czasy niezwykle nowoczesne, a pełen twórczego entuzjazmu młody – i stażem i wiekiem – zespół artystyczny dawał z siebie wszystko, by efekt końcowy niczym nie ustępował najlepszym wzorcom.

Opera Łódzka w ciągu **12. lat** dała łodzianom ponad **30 premier**, z których wiele, podobnie jak ich wykonawcy, na trwałe zapisało się w historii polskiej opery.

Tę – wtedy już zbudowaną – wspaniałą tradycję przejął w **1967 roku Teatr Wielki**; spełniło się tym samym kolejne marzenie: Opera przestała być bezdomna, artyści mogli stanąć na własnej scenie, a publiczność otrzymała operowy teatr z prawdziwego zdarzenia. Podobnie jak „dyrekcyjny tercet” z Opery Łódzkiej, tak pierwszy duet z Wielkiego – **Stanisław Piotrowski i Zygmunt Latoszewski** – zrobili wszystko, by „przejęcie tradycji” i drugi start wypadły imponująco; **cztery premiery** (i to jakie!) dzień po dniu, zrobiły furorę wśród publiczności, a krytycy z dumą obwieścili, że oto w Łodzi jest teatr operowy, na który...”trzeba uważać!”

Z wielką uwagą więc i zainteresowaniem obserwowano **tysiące** spektakli Teatru Wielkiego (także za granicą), blisko **300 premier** operowych i baletowych, a publiczność nie ukrywała satysfakcji ze spotkań ze swoimi ulubieńcami w wielkich kreacjach wokarno-aktorskich.

Owa uwaga towarzyszy **Wielkiemu** do dzisiaj; bogaty repertuar, wybitni realizatorzy, a przede wszystkim znakomite zespoły, przez te wszystkie lata starają się, by to, co zbudowali poprzednicy, to co zastali, było podstawą do nowych – jeszcze ciekawszych – wyzwań.

I czy może być lepsza jubileuszowa „klamra” niż Moniuszkowski **Straszny dwór**...

Stanisław Moniuszko

STRASZNY DWÓR

opera w czterech aktach

libretto – Jan Chęciński

prapremiera – Warszawa, 1865

premiera – 18 października 2014

60 lat temu *Straszny dwór* dał początek **Operze Łódzkiej** – pierwszej w historii miasta stałej scenie operowej. To jednak nie jedyny powód powrotu tego tytułu jako **premii jubileuszowej**, podobnie jak i nie ten, że *Straszny dwór* winna mieć w swoim repertuarze każda polska scena operowa.

Straszny dwór to po prostu **opera znakomita**, dzieło, w którym powaga kontusza i żupana świetnie współgra z pełnymi finezyjnego dowcipu sytuacjami, a muzyka skrzęca się polskimi rytmami, w wielu miejscach zbliża się do najlepszych wzorców stylu włoskiej opery komicznej. To niemal **Zemsta** Fredry w operowym wydaniu.

W librecie opery perypetie związane z wyrwaniem dwóch braci – Stefana i Zbigniewa - z „beżennego stanu” i oddanie ich w ręce sióstr – Hanny i Jadwigi, są pretekstem dla pokazania niepowtarzalnej atmosfery polskiego dworu szlacheckiego, dumnego i z zasadami, a jednocześnie tajemniczego i pełnego zaskakujących zdarzeń.

A dlaczego „straszny”?... Dowiedzą się Państwo na przedstawieniu.

Prace nad *Strasznym dworem*, do którego libretto opracował zdolny literat, a zarazem aktor i reżyser, Jan Chęciński, rozpoczął Moniuszko w 1861 roku. Później porzucił ją, aby pod koniec powstania styczniowego znów z całą energią do niej powrócić. Uważał, że po tragicznych przejściach narodu nie pora na dramaty na scenie, lecz potrzeba raczej czegoś „dla pokrzepienia serc”. Z pewnością też musiały w owych latach zaborów bić żywiej polskie serca, gdy na scenie ukazywali się zbrojni rycerze z chorągwi pancernej i brzmiały junackie, męskie słowa o gotowości do walki i ofiar w obronie ojczyzny.

Od strony muzycznej jest *Straszny dwór* z pewnością najdoskonalszym spośród operowych dzieł Moniuszki, a tym samym wysuwa się na czoło całej polskiej twórczości operowej XIX wieku.

Główne jego walory to pomysłowość harmoniczna (np. w opowiadaniu Cześnikowej o kalinowskim dworze), świetna konstrukcja scen zespołowych, subtelna i zarazem barwna instrumentacja, przede wszystkim zaś inwencja melodyczna o wyjątkowej szlachetności, logika wypracowanego przez Moniuszkę indywidualnego stylu dramaturgii operowej i wreszcie urzekająca atmosfera polskość, osiągnięta nie tylko przez taneczne rytmy i intonacje zbliżone do rodzimego folkloru. Prawdziwy klejnot stanowi aria Stefana „z kurantem” z III aktu, godna stanąć w jednym szeregu obok najstojniejszych arii włoskich i francuskich.

Józef Kański
Przewodnik operowy
PWM SA 2008

realizatorzy:

kierownictwo muzyczne

PIOTR WAJRAK

reżyseria

KRYSTYNA JANDA

scenografia

MAGDALENA MACIEJEWSKA

kostiumy

DOROTA ROQUEPLO

choreografia

EMIL WESOŁOWSKI

przygotowanie chórów

WALDEMAR SUTRYK

reżyseria efektów świetlnych

KATARZYNA ŁUSZCZYK

obsada:

Miecznik	ZENON KOWALSKI STANISŁAW KUFLYUK PRZEMYSŁAW REZNER ADAM SZERSZEŃ
Hanna	AGNIESZKA ADAMCZAK PATRYCJA KRZESZOWSKA AGNIESZKA SOKOLNICKA
Jadwiga	MONIKA KORYBALSKA ELWIRA JANASIK ELŻBIETA WRÓBLEWSKA
Damazys	KAROL BOCHAŃSKI KRZYSZTOF MARCINIAK ŁUKASZ ZAŁĘSKI
Stefan	RAFAŁ BARTMIŃSKI DOMINIK SUTOWICZ
Zbigniew	TOMASZ KONIECZNY ERYK RYMANOWSKI PATRYK RYMANOWSKI
Cześnikowa	BERNADETTA GRABIAS OLGA MAROSZEK MAŁGORZATA WALEWSKA

Maciej	ANDRZEJ KOSTRZEWSKI ZENON KOWALSKI BARTŁOMIEJ MISIUDA
Skołuba	PIOTR NOWACKI GRZEGORZ SZOSTAK ROBERT ULATOWSKI
Marta	ELWIRA JANASIK DAGNY KONOPACKA KATARZYNA PISAREK
Grześ	KRZYSZTOF DYTUS MARCIN CIECHOWICZ
Stara niewiasta	OLGA MAROSZEK EWELINA HRYCAK
oraz	CHÓR, CHÓR DZIECIĘCY, BALET, ORKIESTRA oraz uczniowie Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej im. F. Parnella w Łodzi
dyrygent	PIOTR WAJRAK

PIOTR WAJRAK – kierownik muzyczny

Dyrygent, pedagog, menedżer i trener biznesu. Formację dyrygencką uzyskał u prof. Bogusława Madeya. W latach 1995-2006 związany z warszawskim Teatrem Wielkim-Operą Narodową, gdzie m.in. przygotował premierę *Strasznego dworu*. Prowadził spektakle w teatrach operowych Bydgoszczy, Poznania, Gdańska i Szczecina. Od 2010 r. jest często zapraszany do Opery Krakowskiej. Stale gości w polskich filharmoniach, nagrywa.

Był dyrektorem artystycznym Filharmonii Warmińsko-Mazurskiej w Olsztynie w latach 2004-2008. Podczas tournée Baletu Opery Narodowej we Włoszech dyrygował orkiestrami Teatro La Fenice w Wenecji i Teatro Carlo Felice w Genui. W Teatro de Bellas Artes w Bogocie prowadził szereg przedstawień *Dziadka do orzechów* Piotra Czajkowskiego. W kwietniu 2013 r. inaugurował XX Bydgoski Festiwal Operowy nową inscenizacją *Halki Moniuszki*, która przyniosła mu uznanie i pochwały krytyki. Ceniony dyrygent baletowy – wielokrotnie dyrygował *Jeziołem łabędzim*, *Dziadkiem do orzechów*, *Śpiącą królewną*, *Don Kichotem*, *Romeo i Julią*, *Świętem wiosny*, *Harnasiami*, *Grekiem Zorbą*. Przygotował muzycznie balet *Pan Twardowski* L. Różyckiego. Przedstawienie to wyróżnione zostało Teatralną Nagrodą Muzyczną im. Jana Kiepury, jako najlepsza polska premiera baletowa roku 2007. W Teatrze Wielkim w Łodzi w ubiegłym sezonie przygotował premierę baletu *Oniegin*.

KRYSTYNA JANDA – reżyser

Aktorka, reżyserka, felietonista, dyrektorka artystyczna dwóch teatrów warszawskich, prezes Fundacji Krystyny Jandy Na Rzecz Kultury. Absolwentka Liceum Plastycznego i Szkoły Teatralnej w Warszawie. Ukończyła Szkołę Muzyczną I stopnia i Studium Baletowe przy Operetce Warszawskiej. Debiutowała, jako studentka, rolą Maszy w *Trzech siostrach* A. Czechowa, w Teatrze TV. Na scenie dała się poznać jako Anieli w *Ślubach panińskich* w Teatrze Ateneum i jako Dorian w *Portrecie Doriany Graya* O. Wilda w Teatrze Małym. W filmie debiutowała w *Człowieku z marmuru* A. Wajdy. Nieprzerwanie aktywna zagrała w teatrze już ponad 60 ról, z repertuaru od antyku po współczesność polską i światową. Ma w dorobku wiele monodramów, z których każdy przynosił jej artystyczny sukces. W Teatrze TV zagrała ponad 45 ról, w filmie 50. Jest laureatką licznych nagród przyznanych w Polsce i za granicą. Za rolę w *Przestłuchaniu* L. Bugajskiego otrzymała Złotą Palmę na festiwalu w Cannes oraz Medal Karola Wielkiego – za wkład w zjednoczenie Europy. Nieprzerwanie pracuje od lat 80-tych. Gra, śpiewa, reżyseruje, prowadzi dziennik internetowy, pisuje felietony, wydaje książki i płyty. Wielokrotnie uznana została za najpopularniejszą i najwyżej cenioną aktorkę w Polsce. Okolicznościowy plebiscyt tygodnika *Polityka* przyniósł jej tytuł najwybitniejszej aktorki całego stulecia kinematografii polskiej. W 2005 roku, stworzyła jako pionierka niezależny od struktur państwowych teatr, odmieniając w istotny sposób rzeczywistość teatralną w kraju. Realizacji tych poczynań służy Fundacja Krystyny Jandy Na Rzecz Kultury, którą stworzyła i której prezesuje. Skutkiem aktywności Fundacji są dwa stworzone i kierowane przez nią teatry: Teatr Polonia i Och - Teatr. Rok obecny, 2014, w którym na zaproszenie TW w Łodzi debiutuje jako reżyser opery, przyniósł jej honorowy tytuł Człowieka Wolności 25-lecia (w dziedzinie kultury).

MAGDALENA MACIEJEWSKA – scenograf

Scenograf i kostiumolog. Absolwentka Politechniki Warszawskiej, gdzie ukończyła architekturę, i Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, gdzie studiowała scenografię. Stworzyła ponad 150 projektów scenografii i kostiumów dla teatru, opery, filmu, wideo i produkcji telewizyjnych.

W latach 1998 - 2014 związana głównie z TR Warszawa. Z Grzegorzem Jarzyną pracowała m.in. przy realizacji spektakli: *Magnetyzm serca*, *Historia*, *Doktor Faustus*, *Księżę Myszkini*, *Między nami dobrze jest*, *Don Giovanni*, *Medea Project*, *Lew w zimie*, *Areteia*, *T. E. O. R. E. M. A. T.*, *Fedra*, *Nosferatu*, *Gracz*, *L'enfant et les sortilèges*, *Der Zwerg*.

Współpracowała z Krystianem Lupą, Agnieszka Holland, Agnieszka Glińska, Artur Urban, Michał Ratyński, Andrzej Chyrą, Krystyna Jandą, Andrzej Seweryn, Rudolf Straub, Andrzej Żuławski, Jacki Borcuch, Wojtek Smarzowski, Mariusz Treliński. Projektowała dla Teatru Narodowego w Warszawie, Teatru Narodowego w Krakowie, dla Burgtheater w Wiedniu, Teatru w Essen, Toneelgroep w Amsterdamie, dla Opery w Lyonie, Bawarskiego Państwowego Teatru Operowego w Monachium i dla Schaubühne w Berlinie. Przedstawienia, które współtworzyła, gościły na festiwalach m.in. w Awinionie, Edynburgu, Moskwie, Berlinie, Wiedniu, Londynie, Nowym Jorku, Wilnie, Madrycie, Los Angeles, Sankt Petersburgu.

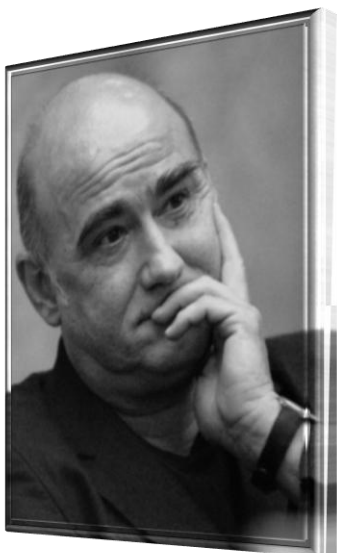

DOROTA ROQUEPLO – kostiumograf

Francuska kostiumografka urodzona w 1960 roku w Neuilly we Francji. Formację zdobyła w paryskiej Szkole Projektowania Mody i Kostiumu, gdzie studiowała w latach 1982-1985.

W Polsce pracuje od wielu lat. Projektuje dla teatru, filmu i dla reklamy. Ma na swym koncie kilkadziesiąt spektakli teatralnych i filmów fabularnych. Ubierała w nich między innymi Stalina, Marię Curie-Skłodowską, Nikifora. Projektowała kostiumy do filmów: Jana Komasy (*Miasto 44*, *Sala samobójców*), Jana Kidawy-Błońskiego (*W ukryciu*), Krzysztofa Krausego (*Mój Nikifor*) Łukasza Barczyka (*Hiszpanka*), Siergieja Łożnicy (*We mgle*), Małgorzaty Łazarkiewicz (*Głęboka woda*, *Maraton tańca*). Jest autorką kostiumów wielu produkcji teatralnych, m.in. *Olivera*

w Teatrze Rozrywki w Chorzowie w reżyserii Magdaleny Piekorz, i *Boga* w Teatrze Polonia w reżyserii Krystyny Jandy. Projektowane przez nią kostiumy zyskały wiele nagród: na Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni i w Polskim Konkursie Reklamy KTR. Dwukrotnie nominowana do Orłów, otrzymała tę nagrodę za kostiumy do filmu *Młyn i krzyż* w reżyserii Lecha Majewskiego.

EMIL WESOŁOWSKI – choreograf

Tancerz, choreograf, pedagog, reżyser. Absolwent Państwowej Szkoły Baletowej w Poznaniu. Pierwszy solista Polskiego Teatru Tańca, gdzie stworzył wiele kreacji w choreografiach Conrada Drzewieckiego i Teresy Kujawy. Własną twórczość choreograficzną rozpoczął w teatrach dramatycznych. Był kierownikiem baletu Opery Wrocławskiej (1979/1980), Teatru Wielkiego w Poznaniu, od roku 1982 TW w Warszawie, gdzie tańczył też role charakterystyczne: Carabosse w *Śpiącej królownie*, Wdowę Simone w *Córce źle strzeżonej*.

W latach 1985-1995 skupił się przede wszystkim na pracy choreograficznej.

W 1995 ponownie objął dyрекcję baletu Teatru Wielkiego-Opery Narodowej w Warszawie. W latach 2007-2008 był dyrektorem artystycznym Teatru Wielkiego w Poznaniu. Jest autorem wielu samodzielnych choreografii stworzonych w Teatrze Wielkim w Warszawie, w Operze Wrocławskiej, w Polskim Teatrze Tańca, w Teatrze Wielkim w Łodzi. W Teatrze Wielkim w Poznaniu, w Operze Bałtyckiej w Gdańsku (*Quattro movimenti*, *Trytony*, *Gry*, *Mozartiana*, *Legenda o Józefie*, *Święto wiosny*, *Romeo i Julia*, *Harnasie*, *Cudowny mandaryn*, *Powracające fale*, *Spartakus*, *Pocałunki*, *Chopinart*, *Kain i Abel*). Opracował choreografie do przedstawień Kazimierza Dejmka, Jerzego Grzegorzewskiego, Adama Hanuszkiewicza, Bohdana Hussakowskiego, Krzysztofa Zanussiego, Mariusza Trelińskiego (*Król Roger*, *Madama Butterfly*, *Otello*, *Don Giovanni*, *Dama pikowa*, *Andrea Chénier*, *Cyganeria*). Jako reżyser operowy ma w dorobku inscenizację *Semiramidy* w TW-ON w Warszawie, *Straszego dworu* i *Skrzypka na dachu* w Teatrze Wielkim w Poznaniu, *Barona cygańskiego* w Operze Bałtyckiej w Gdańsku. Otrzymał wiele nagród, odznaczeń i wyróżnień, m.in. Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Srebrny i Złoty Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”, Medal Komisji Edukacji Narodowej.

KATARZYNA ŁUSZCZYK – reżyser światła

Studiowała na Wydziale Wiedzy o Teatrze w Akademii Teatralnej w Warszawie i na Wydziale Polonistyki na Uniwersytecie Warszawskim. Od 2002 roku jest stałym asystentem Krzysztofa Warlikowskiego, m.in. przy spektaklach: *Dybuk*, *Krum*, *Anioły w Ameryce*, *(A)pollonia*, *Koniec*, *Opowieści afrykańskie według Szekspira* i *Kabaret Warszawski*. Podróżując z tymi spektaklami pracowała w ponad 50 teatrach na całym świecie.

Reżyserowała światła do przedstawień w: TR Warszawa, Teatrze Polonia, Teatrze Narodowym, Teatrze Polskim, Teatrze Ateneum i Nowym Teatrze w W-wie, Teatrze im. S. Jaracza w Łodzi, Teatrze im. J. Słowackiego w Krakowie i Operze Krakowskiej, Teatrze Capitol,

Teatrze Polskim i Teatrze Współczesnym we Wrocławiu, Małopolskim Ogrodzie Sztuk i Starym Teatrze w Krakowie, Teatrze Nowym i Teatrze Wielkim w Poznaniu.

Współpracowała również jako projektant oświetlenia z Muzeum Powstania Warszawskiego przy spektaklach rocznicowych w reż: M.Grochowskiej, M.Libery, J.Klaty, P.Passiniego, przy 4. edycjach Festiwalu Niewinni Czarodzieje oraz przy otwarciu Roku Herberta w Teatrze Narodowym w Warszawie.

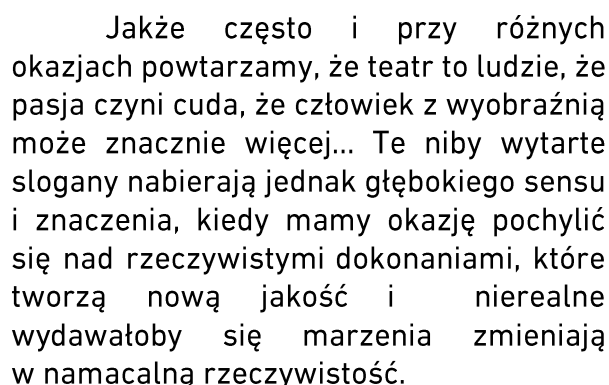
Stale współpracuje jako projektant oświetlenia z Centrum Nauki Kopernik w Warszawie.

Jako reżyser światła współpracowała m.in. z Agatą Dudą-Gracz (10 spektakli), Pawłem Pasinnim, Małgorztą Bogajewską, Krystyną Jandą, Bogusławem Lindą, Szymonem Kaczmarkiem, Claudem Bardouil, Markiem Kalitą, Jackiem Orłowskim, Renate Jett, Redbadem Klijnstrą, Przemysławem Wojcieszkiem, Marcinem Librem.

Odpowiada również za oprawę świetlną koncertów *Nowa Warszawa* Stanisławy Celińskiej, Bartłomieja Wąsika i Royal String Quartet.

Na stałe związana z Nowym Teatrem Krzysztofa Warlikowskiego.

Wystawa jubileuszowa – Scena Kameralna Teatru Wielkiego
60 LAT PASJI TWORZENIA – wernisaż 16 października godzina 17.00

Tak było z Operą Łódzką – pasja tworzenia (nie tylko artystycznego) mała tego, że pozwoliła na powołanie nowej instytucji artystycznej w tzw. trudnym mieście, jak określano Łódź, to także – dzięki znakomitym premierom – doprowadziła do powstania Teatru Wielkiego, który owo dzieło ze wspaniałymi efektami kontynuuje. Bez ludzi z pasją i talentem nigdy by do tego nie doszło.

Główną ideą wystawy **60 lat pasji**

tworzenia jest pokazanie właśnie ludzi – tylko i aż! Śpiewacy, tancerze, realizatorzy – twórcy wizji scenicznej spektakli, wszyscy Oni są artystami – każdy w swoim fachu. Oni właśnie sprawili, że sztuka operowa i baletowa w Łodzi stanowi niezwykle ważną i lubianą część życia kulturalnego miasta.

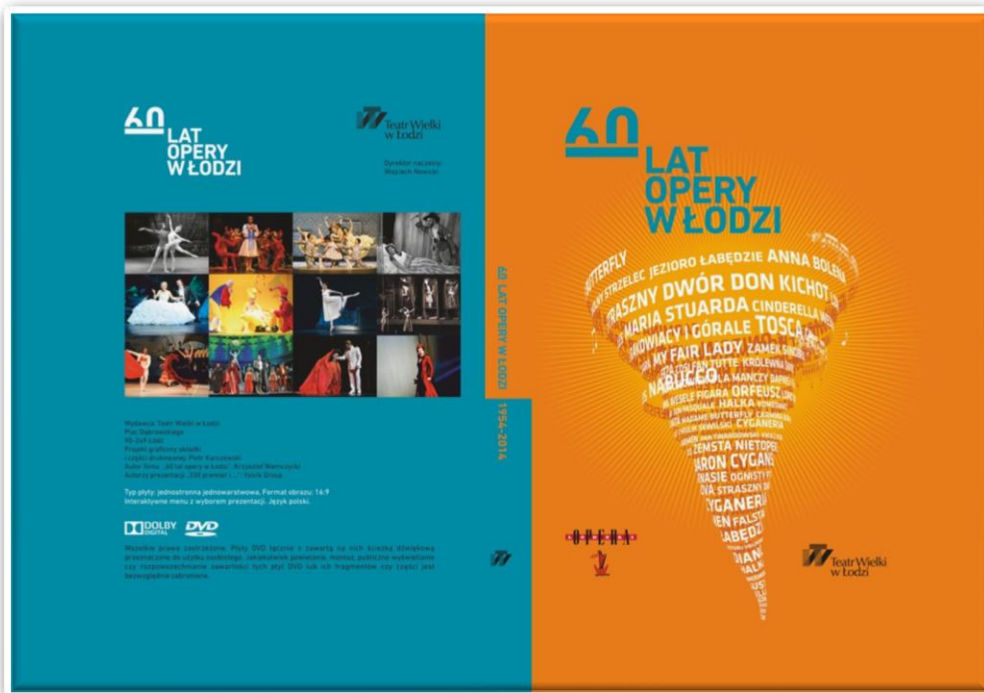
Wystawa to nie tylko blisko 300 archiwalnych fotografii, to także fragmenty dekoracji, kostiumy i ... projekcja wyjątkowego **filmu dokumentalnego** powstałego z materiałów archiwalnych Teatru, Filмотeki Narodowej i udostępnionych przez TVP Łódź.

Będzie więc można powrócić „do początków” i przeżyć raz jeszcze, ale też wspominając – spróbować zrozumieć i docenić, co pasja jednych może dać innym.

Zwiedzanie wystawy dla widzów spektakli oraz w ramach zorganizowanych grup uczestniczących w programie edukacyjnym Teatru.

Kontakt i zapisy:
Małgorzata Drobniewska
e-mail: m.drobniewska@teatr-wielki.lodz.pl
tel. 42 647 21 42

**Wydawnictwo jubileuszowe
60 LAT OPERY W ŁODZI
330 premier i ...**

To pierwsze w historii Teatru Wielkiego w Łodzi wydawnictwo **multimedialne**. Obok pełnego wykazu premier Opery Łódzkiej i Teatru Wielkiego, obsad premierowych, zespołów artystycznych, dyrekcji itp., zawiera bogatą ilustrację fotograficzną zrealizowanych przedstawień (około 1800 sztuk), a także pełny wykaz realizatorów poszczególnych premier. Dodatkową atrakcją wydawnictwa – także ze względów artystycznych i archiwalnych – stanowi bogaty zbiór premierowych plakatów, wśród których spotkać można prawdziwe dzieła sztuki mistrzów tej miary, co m.in.: Franciszek Starowieyski, Jan Lenica, Waldemar Świerzy, Krzysztof Pankiewicz, Janusz Wiśniewski, Mariusz Chwedczuk, Iwo Dobiecki, Ryszard Kaja. Atrakcją wydawnictwa jubileuszowego będzie niewątpliwie płyta DVD z filmem dokumentalnym trwającym ok.50 minut, w którym zawarte są nie tylko archiwalne materiały filmowe ze spektakli Opery Łódzkiej i Teatru Wielkiego, ale także wypowiedzi wybitnych artystów obu Teatrów (m.in. Andrzeja Saciuka, Delfiny Ambroziak, Haliny Romanowskiej, Jerzego Jadczaka, Tadeusza Kopackiego, Teresy Wojtaszek-Kubiak), realizatorów (m.in. Adama Hanuszkiewicza, Lecha Majewskiego), kompozytorów (m.in. Krzysztofa Pendereckiego). Autorem filmu jest Krzysztof Niemczycki.

Spotkanie z Krystyną Jandą inauguruje nowy projekt edukacyjny TWŁ

Opera bez granic to nowy projekt edukacyjny przygotowany z myślą o odbiorcach indywidualnych, mieszkańcach Łodzi i województwa, którzy ukończyli 13 lat. Jego zadaniem jest rozbudzenie zainteresowania oraz popularyzacja wiedzy o teatrze operowym i baletowym, ukazanie jego specyfiki, poszerzanie standardowej wiedzy na temat, wykształcenie świadomego odbiorcy, znającego zasady funkcjonowania współczesnego Teatru operowego na podstawie działalności Teatru Wielkiego w Łodzi.

Każde spotkanie poświęcone będzie jednemu tematowi, np. reżyserii spektakli operowych, funkcja baletu w teatrze operowym czy budowie sceny Teatru Wielkiego w Łodzi i możliwościom jej wykorzystania. Dla uczestników przygotowujemy specjalne mini-konkursy z nagrodami.

Inauguracyjne spotkanie, zatytułowane **Moniuszko, Grottger i duchy** odbędzie się w niedzielę, **19 października br. o godz. 16.00 w foyer** Teatru Wielkiego. Naszym gościem będzie **Krystyna Janda**, reżyser najnowszej premiery naszego Teatru – *Strasznego dworu* Stanisława Moniuszki.

Bilety w cenie 5 zł do nabycia w kasach Teatru.

Do końca sezonu zaplanowaliśmy kolejne spotkania:

- 60 lat stałej sceny operowej w Łodzi (16 listopada 2014)
- Poznajemy scenę TWŁ (14 grudnia 2014)
- Scenograf, kostiumolog czy dekorator? (styczeń 2015)
- Kto ważniejszy: dyrygent czy reżyser? (luty 2015)
- Primadonna ma humory (marzec 2015)
- Kto w operze nosi paczki? (kwiecień 2015)
- Skąd chór w operze? (maj 2015)
- Od opera seria do musicalu (czerwiec 2015)

Informacje i zapisy:

Katarzyna Jasińska

e-mail: k.jasinska@teatr-wielki.lodz.pl

tel. 42. 631 90 77

WSPOMINAJĄC DZIEJE ŁÓDZKIEJ SCENY OPEROWEJ

Józef Kański

Profesor Władysław Raczkowski... To pierwsze nazwisko, które przychodzi mi na myśl, gdy myślę o Operze Łódzkiej. Wspaniała postać, mimo niepozornej postury i rzadko spotykanej skromności w sposobie bycia; był to muzyk wielkiej klasy i niepospolitej zaiste wszechstronności: w jednej osobie świetny organista, biegły pianista, dyrygent i chórmistrz, a do tego jeszcze znakomity teoretyk o wybitnych zdolnościach pedagogicznych.

To właśnie prof. Raczkowski, jak wiadomo, stworzył w 50-tych latach ub. wieku pierwszy zespół Opery Łódzkiej. Nie miałem, niestety, możliwości obejrzeć inauguracyjnego działania młodej Opery *Straszego dworu*, ale już przygotowana jako następny spektakl *Traviata* pozostawiła mi, jak najlepsze wspomnienia: znakomite muzyczne kierownictwo samego prof. Raczkowskiego, logiczna reżyseria, a przede wszystkim grono świetnych młodych śpiewaków, z młodzieńką Zofią Rudnicką – jednym z największych talentów wokalnych drugiej połowy XX wieku – na czele. Później – *Eugeniusz Oniegin* z kreacją Zdzisława Klimka w partii tytułowej i znakomitą Weroniką Kuźmińską jako Tatianą. A dalej: *Madame Butterfly*, gdzie w kolejnych przedstawieniach błyszczeli na zmianę dwaj świetni młodzi tenorzy: Romuald Spychalski i Tadeusz Kopacki. Nieco później – *Rigoletto* znowu z pięknogłosem Zofią Rudnicką, a po nim *Faust* z ciekawą kreacją Antoniego Majaka w roli Mefista.

Te przedstawienia z pierwszego etapu działalności Opery Łódzkiej, tak jak je dzisiaj wspominam, na dobrą sprawę nie miały słabych punktów! Wynikało to zaś z prostego faktu, że zarówno w swej warstwie muzycznej, jak i scenicznej, powstawały pod wodzą autentycznych, wybitnych profesjonalistów w operowej materii!

Etap następny – zima 1967 roku – to uroczyste otwarcie siedziby z prawdziwego zdarzenia: pięknie wykonanego gmachu Teatru Wielkiego. Wielka gala, atmosfera radości i wzruszenia... Na początek oczywiście świetnie przedstawienie *Halki*, a zaraz po niej monumentalny *Kniaz Igor* w imponującej oprawie scenograficznej Mariana Stańczaka – przedstawienie, którym śmiało można się było chlubić przed całą Europą. Nic też dziwnego, że niebawem zaczęły na nie przyjeżdżać specjalne pociągi z Warszawy!

Ten okres działalności łódzkiej operowej sceny wiąże się z postacią Zygmunta Latoszewskiego – dyrygenta i muzykologa, wytrawnego znawcy operowych zagadnień. Z lat jego dykcji szczególnie godna pamięci wydaje mi się *Tragedyja albo rzecz o Janie i Herodzie* Romualda Twardowskiego, a następnie piękne przedstawienie nigdy potem w Łodzi nie oglądanego Wagnerowskiego *Lohengrina*, czy *Aida* Verdiego. Oba dzieła z zachwycającymi kreacjami rozpoczynającej swą świetną karierę Teresy Wojtaszek-Kubiak.

Także i w późniejszych latach niezmiennie pozostawał łódzki Teatr przybytkiem, do którego warto było przychodzić, a nawet przyjeżdżać z dalszych stron. To ten Teatr właśnie, jako jedyny w Polsce potrafił uczcić 200-lecie urodzin Vincenzo Belliniego, dzięki czemu można tu było obejrzeć nie granych w naszym kraju od XIX wieku *Purytanów*; to tutaj w 1993 roku miała miejsce polska premiera *Króla Ubu* Pendereckiego, a w siedem lat później – *Dialogów karmelitanek* (bardzo ciekawe przedstawienie, z doskonałą obsadą!). Tutaj również przypomniano z wielkim powodzeniem po 150. z górą latach! – *Lukrecję Borgię* Donizettiego oraz znacznie od

niej młodszą *Adrianę Lecouvreur* Cilei. Tutaj wreszcie, i nigdzie więcej w Polsce, można było zobaczyć i usłyszeć „na żywo” najwybitniejszego współczesnego *baritone verdiano* – Renato Brusona, którego kreacja w partii Makbeta wywarła przejmujące wrażenie.

Nie powinno się też z pewnością pomijać milczeniem znakomitego przedstawienia *Mefistofelesa* Arriga Boito w reżyserii Ryszarda Peryta i wielu innych z lat osiemdziesiątych, jak też prapremier dalszych operowych dzieł Romualda Twardowskiego w inscenizacji Marii Fottyn – *Lorda Jima* i *Marii Stuart*. Dużo ciepłych słów należy się również związanym z tym Teatrem znakomitym artystom, jak Delfina Ambroziak, Teresa May-Czyżowska, Władysław Malczewski czy Zdzisław Krzywicki... Ale nie piszę kroniki teatru, a jedynie wspominam postacie i wydarzenia artystyczne, które z różnych względów szczególnie mocno zapadły mi w pamięć.

I jeżeli na zakończenie powiem, że przyjeżdżając na przestrzeni tych wszystkich lat po wielokroć do łódzkiego Teatru Wielkiego, a i wcześniej do innych azylów tamtejszej operowej sceny, nigdy prawie nie doznałem artystycznego zawodu, to będzie to, jak sądzę, największa pochwała, jakiej krytyk może udzielić przybytkowi sztuki.

Ad multus annos!

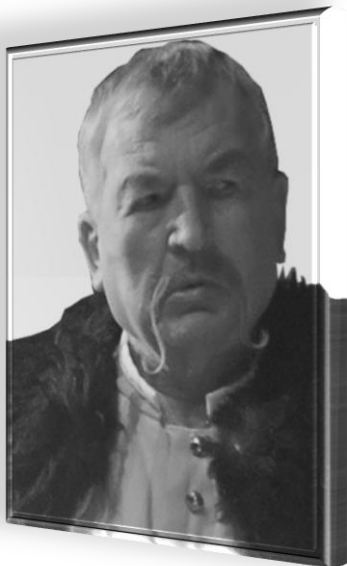
Józef Kański

WSPOMNIENIA WRACAJĄ...

Tadeusz Kopacki

Dekoracje były tak piękne, że począwszy od premiery, za każdym razem zbierały oklaski już po podniesieniu kurtyny. Kiedy dzisiaj wspominam tamto przedstawienie, mam przed oczami wielki wybuch młodości i talentów. Włożyliśmy w jego przygotowanie mnóstwo serca i entuzjazmu. Premiera była niezapomnianym przeżyciem. Publiczność przyjęła nas z zachwytem, a my byliśmy szczęśliwi, że nam się tak powiodło.

Andrzej Saciuk

Z kręgu założycieli Opery Łódzkiej wielu odeszło na zawsze, wszyscy prawie opuścili scenę. Pamięć o nich, o tym, co było początkiem, zamiera z czasem. W pięknym Teatrze Wielkim nowe inscenizacje, nowi śpiewacy i nowe sukcesy naturalną rzeczą kolejną tworzą nową historię. Będą nowe *Straszne dwory*, w nowych inscenizacjach, owacyjnie przyjęte. Ale tamten, sprzed 60 lat, pozostanie niezastąpiony. Bo był pierwszym.

Stanisław Heimberger

Czy jest ktoś kto czasów młodości nie wspomina ze wzruszeniem i nostalgią?... A Opera Łódzka to właśnie czas naszej wspaniałej młodości, a jednocześnie okres, który dał nam - młodym adeptom sztuki wokalne - szansę realizacji marzeń, spełnienia artystycznych ambicji, a przede wszystkim możliwość postawienia pierwszych kroków na "prawdziwej" scenie, i to w mieście i czasach, w których teatr operowy znany był jedynie ze słyszenia. Te "młodzieżowe" spektakle Opery Łódzkiej to była eksplozja entuzjazmu, zapału i chyba jednak - talentów, bo bez niego nie byłoby to wszystko możliwe. I mocno musieli nas pilnować nasi profesorowie i znakomici realizatorzy, abyśmy za bardzo nie szarżowali, nie przesadzili, by pierwsze nasze spektakle nie były ostatnimi.

I choć wielu z nas dzisiaj już nie ma, to ciągle Ich mam przed oczami - nie tylko w wielkich kreacjach scenicznych.

Halina Romanowska

Kiedy prof. Raczkowski zobaczył i usłyszał mnie, powiedział: to ja wszędzie szukam Halki, a tu mam "taką" pod nosem! Dla młodej śpiewaczki takie słowa z ust tej klasy fachowca, to był nie tylko komplement, ale przede wszystkim niezwykła zachęta i dodanie wiary w siebie i w swoje możliwości. Moja pani profesor - Olga Olgina - miała wiele wątpliwości: czy dam radę, czy nie za wcześnie, czy ta wielka partia nie zaszkodzi mojemu głosowi... I chyba ani ona, ani ja nie przypuszczaliśmy, że właśnie Halka stanie się moją nie tylko wizytówką, ale i ulubioną partią. Śpiewałam ją wielokrotnie - obok innych wielkich partii - także na scenie Teatru Wielkiego. A Opera Łódzka... No cóż, nie da się wymazać z pamięci cudownej atmosfery, wielkiego entuzjazmu, wspaniałych ludzi i tego, co dla artysty najważniejsze - atmosfery sceny, pierwszego podniesienia kurtyny i tej cudownej publiczności, która tak gorąco przyjmowała nas - młodych i "nieopierzonych" śpiewaków operowych.

Delfina Ambroziak

To żadne odkrycie, że teatr to przede wszystkim ludzie i to z obu stron teatralnej rampy. Moje wejście do zespołu Opery Łódzkiej, to przede wszystkim zetknięcie się z wspaniałymi ludźmi, niezwykłymi osobowościami i indywidualnościami, to możliwość kontaktu z nimi, a przez to nauka i zdobywanie scenicznego doświadczenia, tak przecież ważnego dla każdego artysty. To także stanie się członkiem "rodziny", bo tym właśnie była Opera Łódzka, i nie dlatego, że wiązały nas jakieś formalności czy "więzy krwi". Opera, choć wtedy przecież bez własnego domu, była dla nas nim właśnie, a rodzinna atmosfera, wspólne dążenie do jak najlepszych efektów artystycznych i wielki zapał w tworzeniu wspólnego sukcesu - łączyły nas, zbliżały i pozwalały pokonywać różnego rodzaju trudności. To była naprawdę praca zespołowa, choć oczywiście każdemu z nas zależało na tym, by wypaść jak najlepiej. A gdy później stanęliśmy na wielkiej scenie Teatru Wielkiego, wiedzieliśmy, że nikt i nic nas nie pokona!

Janina Niesobka

Do zespołu baletowego Opery Łódzkiej dołączyłam skuszona nowoczesną na owe czasy wizją baletu Feliksa Parnella. Preferował on tzw. balet fabularny, w którym dla opowiedzenia historii równie ważne były umiejętności techniczne tancerzy, co i ich możliwości aktorskie. Poza tym ambicją Parnella było stworzenie zespołu baletowego z prawdziwego zdarzenia, który nie tylko "obsługiwałby" wstawkami tanecznymi przedstawienia operowe, ale który by tworzył i prezentował samodzielne spektakle. To znakomicie mu się udało; jego słynne "Parady Parnella" cieszyły się ogromnym powodzeniem u publiczności, a nam tancerzom dawały możliwość artystycznego rozwoju i zawodowej satysfakcji. To była dla nas wszystkich niezwykła szkoła baletowego rzemiosła, wielka nauka teatru, a także przyspieszony kurs pokory wobec zawodu i odpowiedzialności przed samym sobą i publicznością. I jeśli także dzisiaj - mimo tylu lat na scenie - już w innej roli, przychodzi mi na niej stanąć, to zawsze jest to dla mnie święto, chwila wyjątkowa i wielkie wyróżnienie. To chyba ta tzw. stara, dobra szkoła...

Romuald Spychalski

Opera Łódzka... To czas i miejsce, którego nie da się zapomnieć! Przede wszystkim młodość, która niestety nigdy nie wraca, to radość tworzenia czegoś właściwie z niczego, to nadzwyczajni ludzie, wspaniali koledzy, których połączyła wspólna i wielka pasja. Pierwsze spektakle robione może z nie największym rozmachem, ale rzetelnie i profesjonalnie, no i łódzka publiczność, która przyjmowała nas z entuzjazmem! Zresztą ta wierna publiczność, która później wraz z nami przeniosta się to wspaniałego Teatru Wielkiego, towarzyszyła mi przez te wszystkie moje lata na scenie, a jej uznanie i dowody sympatii były dla mnie największą nagrodą, satysfakcją i potwierdzeniem sensu, tego co robiłem. I za to jestem jej wdzięczny do dziś. Nie byłem łodzianinem, ale dzięki Operze Łódzkiej i Teatrowi Wielkiemu stałem się nim w stu procentach.

Realizacje dzieł Stanisława Moniuszki w Operze Łódzkiej i Teatrze Wielkim

Opera Łódzka

STRASZNY DWÓR – premiera 18 października 1954

kierownictwo muzyczne	–	WŁADYSŁAW RACZKOWSKI
inscenizacja i reżyseria	–	JERZY MERUNOWICZ
scenografia	–	EWA SOBOLTOWA, JÓZEF RACHWAŁSKI

HALKA – premiera 15 kwietnia 1958

kierownictwo muzyczne	–	WŁADYSŁAW RACZKOWSKI
inscenizacja i reżyseria	–	KAZIMIERZ DEJMEK
scenografia	–	EWA SOBOLTOWA, JÓZEF RACHWAŁSKI
choreografia	–	FELIKS PARNELL

VERBUM NOBILE – premiera 21 października 1963

kierownictwo muzyczne	–	MIECZYŚŁAW WOJCIECHOWSKI
inscenizacja i reżyseria	–	ANTONI MAJAK
scenografia	–	HALINA KORYTOWSKA

(wznowienie – 6 kwietnia 1965)

Teatr Wielki w Łodzi

HALKA – premiera 19 stycznia 1967

kierownictwo muzyczne	–	ZYGMUNT LATOSZEWSKI
inscenizacja i reżyseria	–	JERZY ZEGALSKI
dekoracje	–	JAN KOSIŃSKI
kostiumy	–	BARBARA JANKOWSKA
choreografia	–	WITOLD BORKOWSKI
kierownictwo chóru	–	MIECZYŚŁAW RYMARCZYK

STRASZNY DWÓR – premiera 21 stycznia 1967

kierownictwo muzyczne	–	ZYGMUNT LATOSZEWSKI MIECZYŚŁAW WOJCIECHOWSKI
inscenizacja i reżyseria	–	ANTONI MAJAK
scenografia	–	ZBIGNIEW KAJA
choreografia	–	WITOLD BORKOWSKI
przygotowanie chóru	–	MIECZYŚŁAW RYMARCZYK

NA KWATERUNKU (balet) – premiera 24 października 1970

kierownictwo muzyczne	–	ARKADIUSZ BASZTOŃ
inscenizacja i choreografia	–	JANINA JARZYNÓWNA-SOBCZAK
		PIOTR SCHULZ
dekoracje i kostiumy	–	ADAM KILIAN

HALKA – premiera 12 października 1972

kierownictwo muzyczne	–	BOGUSŁAW MADEY
inscenizacja i reżyseria	–	JERZY ZEGALSKI
dekoracje	–	IWONA ZABOROWSKA
kostium	–	BARBARA JANKOWSKA
kierownictwo chóru	–	WŁODZIMIERZ POSPIECH

STRASZNY DWÓR – premiera 7 października 1978

kierownictwo muzyczne	–	BOHDAN WODICZKO
reżyseria	–	SŁAWOMIR ŻERDZICKI
scenografia	–	LILIANA JANKOWSKA
choreografia	–	ZBIGNIEW KILIŃSKI
kierownictwo chóru	–	MIECZYŚLAW RYMARCZYK

HRABINA – premiera 24 listopada 1979

kierownictwo muzyczne	–	ZYGMUNT LATOSZEWSKI
inscenizacja i reżyseria	–	WOJCIECH BORATYŃSKI
scenografia	–	MARIAN STAŃCZAK
choreografia	–	WITOLD BORKOWSKI
kierownictwo chóru	–	MIECZYŚLAW RYMARCZYK

HALKA – premiera 19 stycznia 1985

kierownictwo muzyczne	–	TADEUSZ KOZŁOWSKI
inscenizacja, reżyseria i choreografia	–	TERESA KUJAWA
scenografia	–	KRZYSZTOF PANKIEWICZ
kierownictwo chóru	–	HENRYK KARPIŃSKI

PARIA – premiera 4 kwietnia 1992

kierownictwo muzyczne	–	ANTONI WICHEREK
współpraca muzyczna	–	ALEKSANDER TRACZ
inscenizacja i reżyseria	–	MARIA FOŁTYN
scenografia	–	JADWIGA JAROSIEWICZ
choreografia	–	IZABELA GORZKOWSKA- GŁOWACKA
kierownictwo chóru	–	LAJLA ZABOROWSKA

HALKA – premiera 8 czerwca 2002

kierownictwo muzyczne	–	ANTONI WICHEREK
reżyseria i scenografia	–	KRZYSZTOF KELM
choreografia	–	HENRYK RUTKOWSKI (część I) JANINA NIESOBSKA (część II)
reżyseria światła	–	JUSTYNA ŁAGOWSKA-KLATA
przygotowanie chóru	–	MAREK JASZCZAK

HALKA – premiera 28 października 2006

kierownictwo muzyczne	–	KAZIMIERZ WIENCEK
reżyseria	–	KAZIMIERZ KOWALSKI
dekoracje	–	ANNA BOBROWSKA-EKIERT
kostiumy	–	WANDA ZAŁASA
choreografia	–	EDYTA WASŁOWSKA
kierownictwo chóru	–	MAREK JASZCZAK
realizacja światła	–	JERZY STACHOWIAK

Planowane premiery w sezonie 2014/2015

Giuseppe Verdi

TRUBADUR

premiera 22 listopada 2014

Prapremiera *Trubadura* była prawdziwym triumfem Verdiego; w niedługim czasie wszedł on na stałe do repertuaru teatrów operowych całego świata. Największa w tym zasługa muzyki – niezwykle melodyjnej, pełnej temperamentu i stanowiącej nader wdzięczne pole dla wokalnych popisów śpiewaków. Libretto opery pełne zaskakujących i dramatycznych wydarzeń, z dużą ilością scen zbiorowych i niecodziennych miejsc akcji, jest także znakomitym „materiałem” do realizacji widowiska o wyjątkowych walorach inscenizacyjnych – zawsze atrakcyjnych dla widza.

Richard Wagner

LATAJĄCY HOLENDER

premiera – 24 stycznia 2015

Opera, której libretto zaczerpnięte jest z egzotycznych legend skandynawskich, jest jednym z największych dzieł Wagnera, ale także wyjątkowym w historii opery w ogóle. Twórca dramatu muzycznego w partyturze *Holendra*, prezentuje nie tylko mistrzostwo kompozycji i indywidualność stylu, ujawnia także maestrię w dziedzinie instrumentacji – bardzo dla siebie charakterystycznej. W *Latającym Holendrze* zapoczątkowuje Wagner „system” muzycznych motywów przewodnich charakteryzujących poszczególne postacie i sytuacje.

Pod względem inscenizacyjnym właśnie ta opera Wagnera daje niezwykle możliwości dla stworzenia wielkiego i efektownego widowiska scenicznego.

Johann Strauss

BARON CYGAŃSKI

premiera – marzec 2015

To z pewnością najbardziej znana i lubiana operetka. Sam kompozytor – mistrz wiedeńskiego walca – nazwał ją operą komiczną i tak też – muzycznie – potraktował libretto, w którym atrakcyjna i egzotyczna sceneria taboru cygańskiego przeplata się z elegancją i przepychem salonów wiedeńskich. Muzyka *Barona* – jak przystało na operę komiczną – jest pełna lekkości i wdzięku, a w efektownych ariach, duetach i ansamblach króluje oczywiście walc.

Baron cygański to jedna z nielicznych operetek, które na stałe goszczą na największych scenach operowych świata – zawsze przynosząc widzowi atrakcyjne widowisko, muzyczną satysfakcję i rozrywkę najlepszej próby.

WIECZÓR BALETOWY

premiera – maj 2015

Inauguracja XXIII Łódzkich Spotkań Baletowych

XXIII ŁÓDZKIE SPOTKANIA BALETOWE – maj 2015

9, 10, 12 maja

premiera baletowa
Teatru Wielkiego w Łodzi
program w trakcie ustalania

15, 16 maja

Sylvie Guillem
(Sadler's Wells Theater)
program w trakcie ustalania

19, 20 maja

Ivan Putrov
Men in Motion

23, 24 maja

Les Ballets de Monte Carlo „Lac”

27, 28 maja

Rasta Thomas' Bad Boys of Dance
Rock the Ballet

30, 31 maja

Teatro alla Scala
program w trakcie ustalania

Realizacja programu XXIII Łódzki Spotkań Baletowych uzależniona jest od wysokości przyznanej Teatrowi dotacji na rok 2015.

**Teatr Wielki w Łodzi
w sezonie artystycznym 2014/15 zaprasza wszystkich miłośników magii
teatralnej do udziału w programie edukacyjnym, obejmującym następujące
formy aktywności:**

- „Po kulisach Teatru Wielkiego w Łodzi” – zwiedzanie
 - Warsztaty artystyczne
 - Chór dziecięcy
 - Lekcja chóru
 - Opera bez granic
 - Bliżej Teatru Wielkiego w Łodzi

Poprzez jego realizację chcemy:

- przybliżyć dzieciom i młodzieży operę i balet jako dziedziny sztuki teatru operowego,
 - rozwijać kreatywność za pomocą ćwiczeń w śpiewie i tańcu,
- ukształtować potencjalnego widza sztuki operowej, który świadomie korzysta z szerokiej oferty kulturalnej,
 - ułatwić poznanie specyfiki teatru operowego,
- zaproponować alternatywny i twórczy sposób spędzenia czasu.

Po kulisach Teatru Wielkiego w Łodzi – wizyta za kulisami może być niezapomnianą przygodą dla każdego, kogo intryguje magia teatru. Jej ścieżki prowadzą do pracowni: malarskiej, krawieckiej, a także perkusarskiej. Program uwzględnia również zwiedzanie sceny, magazyny kostiumów oraz obejrzenie z bliska elementów dekoracji scenicznej.

Informacje oraz zapisy:
Małgorzata Drobniewska
m.drobniewska@teatr-wielki.lodz.pl
tel. 42 647 21 42

Warsztaty artystyczne - kierujemy do dzieci i młodzieży w wieku od 8 do 15 lat. Uczestnicy mają możliwość udziału w zajęciach plastycznych, wokarno-aktorskich, tanecznych oraz muzycznych. Spotkanie warsztatowe związane jest z przedstawieniem z bieżącego repertuaru Teatru Wielkiego w Łodzi. Grupy zmieniają się co godzinę, tak aby wszyscy uczestnicy mieli okazję zaprezentować się w każdej z tych dyscyplin i nabyć nową wiedzę i umiejętności. Pod fachowym okiem pań krawcowych, dzieci projektują kostiumy teatralne, a w sali baletowej próbują układy choreograficzne z danego przedstawienia. Piękno dźwięków instrumentów takich jak np. skrzypce, trąbka, harfa, czy klarnet podziwiają w sali prób orkiestry. Pod kierunkiem śpiewaków Teatru Wielkiego w Łodzi, uczestnicy mają okazję poznać znaczenie ekspresji ludzkiego głosu, poćwiczyć dykcję oraz prawidłową emisję głosu.

**Zajęcia odbywają się raz w miesiącu (w poniedziałek)
w godzinach 09:00 - 13:45.**

Informacje oraz zapisy:
Małgorzata Drobniewska
m.drobniewska@teatr-wielki.lodz.pl
tel. 42 647 21 42

Chór dziecięcy – jego istnienie wpisało się już na stałe w działalność edukacyjno-artystyczną Teatru Wielkiego w Łodzi. Uczestnikami zajęć mogą być dzieci uzdolnione muzycznie w wieku 5 – 15 lat. Podczas zajęć dzieci poszerzają swoje umiejętności wokalne, ruchowe oraz słuchowe, a zwieńczeniem ich pracy są występy sceniczne.

Informacje oraz zapisy:
Waldemar Sutryk
w.sutryk@teatr-wielki.lodz.pl
tel. 42 647 22 10
tel. 507 100 504

Lekcja chóru - spotkanie z chórem oraz wspólna próba zaśpiewania fragmentów wybranych partii wokalnych jest doskonałą formą poznania sztuki chóralnej. Poprzez grupowe aktywizowanie uczniów poszerzymy ich wiedzę muzyczną oraz umiejętności związane z prawidłową emisją głosu. Celem projektu jest m.in. zapoznanie uczestników z podstawami techniki wokalne i zapisem nutowym melodii, upowszechnianie wiedzy o muzyce chóralnej, przybliżenie wiedzy o działalności teatru operowego, integracja społeczna na polu wspólnego muzykowania oraz zachęcenie słuchaczy do udziału w spektaklach operowych.

Spotkania odbywają się raz w miesiącu w godz. 12.00-13.30.

Informacje oraz zapisy:
Waldemar Sutryk
w.sutryk@teatr-wielki.lodz.pl
tel. 42 647 22 10
tel. 507 100 504

Małgorzata Drobniewska
m.drobniewska@teatr-wielki.lodz.pl
tel. 42 647 21 42

Opera bez granic - to projekt edukacyjny przygotowany z myślą o odbiorcach indywidualnych, mieszkańcach Łodzi i województwa, którzy ukończyli 13 lat. Jego zadaniem jest rozbudzenie zainteresowania oraz popularyzacja wiedzy o teatrze operowym i baletowym, ukazanie jego specyfiki, poszerzenie standardowej wiedzy na ten temat, wykształcenie świadomego odbiorcy, znającego zasady funkcjonowania współczesnego teatru operowego na podstawie działalności Teatru Wielkiego w Łodzi. Każde spotkanie poświęcone będzie jednemu tematowi, np. reżyserii spektakli operowych, funkcji baletu w teatrze operowym czy walorom technicznym sceny Teatru Wielkiego w Łodzi. Uczestnicy będą mogli wziąć udział w mini-konkursie z nagrodami.

Spotkania odbywać się będą raz w miesiącu – w niedzielę o godz. 11.00 - 12.30.

Bilety w cenie 5 zł do nabycia w kasie biletowej Teatru Wielkiego w Łodzi, w dniu spotkania kasa czynna od godz. 10.00.

Informacje oraz zapisy:
Katarzyna Jasińska
k.jasinska@teatr-wielki.lodz.pl
tel. 42 631 90 77

Blżej Teatru Wielkiego w Łodzi - obejmuje wszystkie szkoły, które zgłoszą udział w akcji.

Informacje oraz zapisy:
Biuro Obsługi Widzów
wiedz@teatr-wielki.lodz.pl
tel. 42 633 31 86

**Instytucja kultury
Samorządu
Województwa Łódzkiego**

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.**

BILETY

on-line: <https://www.bilety24.pl/teatr/tosca-44982>

KASY BILETOWE

od poniedziałku do soboty: 12.00 – 19.00
niedziele i święta (gdy grane jest przedstawienie): 15.00 – 19.00
tel. (42) 633 77 77

BIURO OBSŁUGI WIDZÓW

od poniedziałku do piątku: 8.00 – 16.00
telefon: 42 633 31 86
telefon/fax: 42 639 87 49
widz@teatr-wielki.lodz.pl

Teatr Wielki w Łodzi
dyrektor naczelny **Wojciech Nowicki**

www.operalodz.com

Teatr Wielki w Łodzi

dyrektor naczelny WOJCIECH NOWICKI

60 LAT
OPERY
W ŁODZI

INSTYTUCJA KULTURY SAMORZĄDU WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

REPERTUAR listopad 2014

05.11	środa 18.30	Georges Bizet Carmen	opera
08.11	sobota 17.30	Piotr Czajkowski/Giorgio Madia Dziadek do orzechów	balet
09.11	niedziela 11.00	Piotr Czajkowski/Giorgio Madia Dziadek do orzechów	balet
12.11	środa 18.30	Najpiękniejsze chóry operowe Va, pensiero	koncert
22.11	sobota 19.00	Giuseppe Verdi Trubadur	premiera
23.11	niedziela 19.00	Giuseppe Verdi Trubadur	premiera
25.11	wtorek 18.30	Giuseppe Verdi Trubadur	premiera z Expressem
30.11	niedziela 18.30	Franz von Suppé, Michael Nyman/Gray Veredon Ziemia obiecana	balet

Teatr Wielki w Łodzi, pl. Dąbrowskiego, 90-249 Łódź
kasa biletowa tel. 42 633 77 77, Biuro Obsługi Widzów tel. 42 633 31 86, e-mail: widz@teatr-wielki.lodz.pl www.operalodz.com

Teatr Wielki w Łodzi

dyrektor naczelny Wojciech Nowicki

www.operalodz.com